

Μέρος 4^ο ΕΚΔΡΟΜΕΣ

- ΣΥΡΟΣ
- ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
- CERN-ΕΛΒΕΤΙΑ
- ΙΤΑΛΙΑ

ΣΥΡΟΣ

14-16
ΝΟΕΜΒΡΗ
2015

Συνοδοί καθηγητές:
Φωτεινή Ζουλινάκη, Αριστεία Μπουλουξή,
Καλλιόπη Παυλοπούλου και Νίκη Σταυριανάκη

Η Γ' Γυμνασίου στο πλαίσιο του διαθεματικού σχεδίου δράσης «Οι δρόμοι του νερού: το παράδειγμα της Σύρου» συμμετείχε σε τριήμερη εκπαιδευτική επίσκεψη στην αρχόντισσα των Κυκλαδών. Κατά την εν λόγω εκπαιδευτική επίσκεψη επιτεύχθηκαν πολυδιάστατοι και ουσιώδεις, γνωστικοί και ψυχο-παιδαγωγικοί, στόχοι. Ειδικότερα, οι μαθητές/μαθήτριες:

- αναγνώρισαν τους «δρόμους» του νερού στη Σύρο κατά το παρελθόν και το παρόν, καθώς και τον ρόλο του στην τοπική Ιστορία και τον Πολιτισμό
- συνειδητοποίησαν ότι το γλυκό νερό συνιστά είδος «εν ανεπαρκείᾳ» στη Σύρο
- ευαισθητοποίηθηκαν για το πολύτιμο, φυσικό αγαθό «νερό»
- καλλιέργησαν αισθητικές αξίες αναφορικά με το περιβάλλον
- ανέπτυξαν κοινωνικές δεξιότητες μέσω ομαδοσυνεργατικών δραστηριοτήτων.

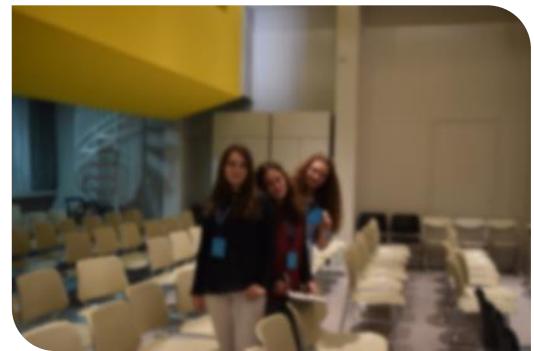
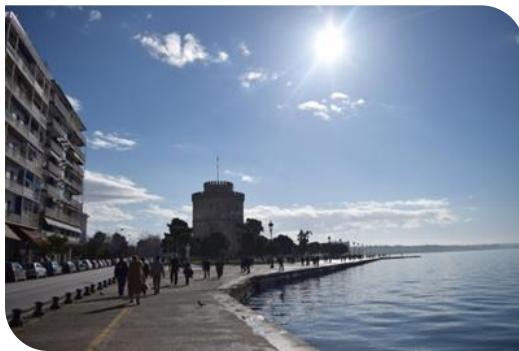

Η παραπάνω στοχοθεσία υλοποιήθηκε με επιμέρους επισκέψεις/περιηγήσεις σε όλο το νησί, σύμφωνα με το προσεχτικά οργανωμένο πρόγραμμα της εκδρομής. Πιο συγκεκριμένα, οι μαθητές/μαθήτριες ένεναγήθηκαν:

- στο εργοστάσιο αφαλάτωσης στην Ερμούπολη,
- στην περιοχή Λαζαρέτα και στον Βιολογικό καθαρισμό της πόλης,
- στη γραφική Αζόλιμνο,
- στο Βιομηχανικό Μουσείο Ερμούπολης ,
- στα παραλιακά χωριά της Σύρου (Κίνη, Γαλησσάς, Φοίνικας, Ποσειδωνία, Μέγας Γιαλός και Βάρη), όπου και πειρεγάστηκαν πλήθος από στέρνες που αξιοποιούν μέχρι σήμερα οι αγρότες ,
- στο ιστορικό κέντρο της πόλης: στον Ι.Ν. Κοιμησης της Θεοτόκου με την ομώνυμη εικόνα-έργο του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου (El Greco), στη μαρμάρινη Πλατεία Μιαούλη, στο επιβλητικό Δημαρχείο (έργο του Τσίλλερ), στο μοναδικό Θέατρο Απόλλων (το πρώτο θέατρο όπερας στην Ελλάδα), στο Μνημείο του Άταφου Αγωνιστή, στον Αγ. Νικόλαο τον Πλούσιο και τέλος, στη συνοικία Βαπόρια με τα αναρίθμητα μέγαρα νεοκλασικού ρυθμού,
- στη μεσαιωνική πόλη της Άνω Σύρου: στη Μονή Καπούτσινων με τον καθολικού Ι.Ν. του Αγ. Ιωάννη του Βαπτιστή, στο κέντρο του γραφικού οικισμού «Πιάτσα», στο Μουσείο Μάρκου Βαμβακάρη, στους Μύλους και στην πηγή του Αγ. Αθανασίου.

Σε όλη τη διάρκεια της εκπαιδευτικής επίσκεψης, οι μαθητές/μαθήτριες εκδήλωσαν ζωηρό ενδιαφέρον, έθεσαν ερωτήματα γνωστικού και μεταγνωστικού τύπου, αλλά και αποτύπωσαν με τον φωτογραφικό ή κινηματογραφικό φακό αξιόλογες τοποθεσίες που επισκεφτήκαμε. Αξιοσημείωτη είναι, τέλος, όχι μόνο η πρόθυμη και αθρόα συμμετοχή των μαθητών/μαθήτριών της Γ τάξης του σχολείου μας σε όλες τις επισκέψεις και δραστηριότητες γνωστικού και ψυχαγωγικού χαρακτήρα στην υπέροχη Σύρο, αλλά και η άψογη συμπεριφορά τους, η οποία επισημάνθηκε ως άξια επαίνου από όλους (κατοίκους, καταστηματάρχες, ξεναγούς, προσωπικό του ξενοδοχείου και του πλοίου, οδηγούς κ.ά.).

Το σχολείο μας ήταν ένα από τα 45 δημόσια και ιδιωτικά Γυμνάσια και Λύκεια της χώρας που πήραν μέρος στους Α' Αγώνες Λόγου, τους οποίους διοργάνωσε στις εγκαταστάσεις του το Κολλέγιο Ανατόλια της Θεσσαλονίκης. Οι μαθητές μας -Ειρήνη Βυζαργιανάκη, Γεωργία Γάρδου, Παναγώτα Δάλκου, Λαμπρινή Θανάσουλα, Δήμητρα Καρύδα, Ηλέκτρα-Δήμητρα Λερού, Γιώργος Μαλαχίας, Μιχαήλ Μαραγκουδάκης, Βασίλης Μιχαηλίδης, Στεφανία Μπόζα, Κωνσταντίνα Καρκαβίτσα και Σοφία Σουβλίδου- ήταν ανάμεσα στα 300 παιδιά που έλαβαν μέρος στα αγωνίσματα των Διπτών Λόγων, του Προτρεπτικού και του Αυθόρμητου Λόγου, καθώς και της Εκφραστικής Ανάγνωσης.

Τους μαθητές μας «προπόνησαν» η Αγγ. Αρσενικού, η Λ. Μασαλά, η Π. Μπαξεβάνη και η Κ. Νικολοπούλου, ενώ τη γενική εποπτεία είχε η Σ. Γελαδάκη. Οι συνοδοί καθηγητές εντάχθηκαν στις κριτικές επιτροπές μαζί με τους υπόλοιπους 100 καθηγητές - συνοδούς που παραβρέθηκαν στους Αγώνες

«Στο τέλος του Ιανουαρίου, μας δόθηκε μια σημαντική ευκαιρία να αποκτήσουμε μια αξέχαστη εμπειρία. Η συμμετοχή μας στους Α' Αγώνες Λόγου στέφθηκε με επιτυχία και οι προσπάθειές μας ανταμείφθηκαν, καθώς τα αποτελέσματα ήταν αξιοπρεπέστατα!

Οι τρεις ημέρες που βρεθήκαμε με τους καθηγητές μας στο Ανατόλια ήταν γεμάτες ενθουσιασμό, αγωνία και πολλά πολλά αγωνίσματα. Σε κάθε αγώνισμα υπήρχαν δύο προκριματικές φάσεις (με εξαίρεση τους Διπτούς Λόγους στους οποίους ήταν τρεις) που οδηγούσαν τους επιτυχόντες στους τελικούς. Οι διαγωνιζόμενοι αξιολογούνταν από τους κριτές, οι οποίοι βαθμολογούσαν και σημείωναν τις επιδόσεις του καθενός. Αν και οι μαθητές των Αναβρύτων δεν κατόρθωσαν να φτάσουν στους τελικούς, η εμπειρία αυτή δεν χάνει την αξία της, καθώς παραμένει χρήσιμη και εποικοδομητική για το μέλλον.

Φυσικά, δεν έλειψαν και οι καθιερωμένες βόλτες στη μαγευτική πόλη της Θεσσαλονίκης, όπου μαθητές και καθηγητές επισκεφθήκαμε τα κάστρα, περπατήσαμε στη «διάσημη» πλατεία Αριστοτέλους, θαυμάσαμε τον Λευκό Πύργο και γνωρίσαμε τη γευστικότατη κουζίνα της συμπρωτεύουσας.

Η επιστροφή μας -αρκετά περιπετειώδης είναι αλήθεια- έγινε αρκετά αργά το βράδυ της Κυριακής, όταν όλοι φτάσαμε στα σπίτια μας με μια γλυκόπικρη γεύση: πικρή γιατί το ταξίδι έφτασε το τέλος του, γλυκιά γιατί τα όσα ζήσαμε θα αποτελούν πια μια όμορφη ανάμνηση που μας γέμισε με ικανοποίηση και περηφάνια».

Κωνσταντίνα Καρκαβίτσα (Γ1)

ΚΥΠΡΟΣ

12-15
Μάρτιος
2015

Συνοδοί καθηγητές:
Σοφία Γελαδάκη, Παρασκευή Μποξεβάνη,
Λώρα Μασαλά

'Ενα ταξίδι στο νησί της Αφροδίτης, στην όμορφη Κύπρο. 'Ένα ταξίδι σ' έναν τόπο που, όσα και να έχεις ακούσει γι' αυτόν, πάντα έχει κάτι παραπάνω να σου πει.

Πήγαμε στη Λάρνακα με σκοπό να συμμετάσχουμε στο 38ο Παγκύπριο Μαθητικό Συμπόσιο της UNESCO και οι 22 μαθητές μας να εμπλακούν σε διαδικασίες πρωτόγνωρες για τους ίδιους. Να απαγγείλουν τα δέκα χαϊκού και να παρουσιάσουν την ταινία μικρού μήκους «Ζητείται ελπίς» που είχαν ετοιμάσει, να γίνουν σύνεδροι στις επιτροπές και να εκφράσουν τις απόψεις τους, να ανταλλάξουν ιδέες και να οδηγηθούν σε συμπεράσματα, να μιλήσουν, να γελάσουν και να χορέψουν με τους μαθητές των υπόλοιπων εταιρικών σχολείων. Άλλα και να γνωρίσουν την Κύπρο, ανακαλύπτοντας τόπους, πρόσωπα και αντιλήψεις.

Μέσα στις τέσσερις μέρες που έμειναν οι μαθητές μας στην Κύπρο και τι δεν έκαναν! Είδαν από το παρατηρητήριο της Δερύνειας τα «Κατεχόμενα», κινήθηκαν κατά μήκος της «πράσινης γραμμής» στη Λευκωσία, διέσχισαν εποχούμενοι τον χώρο των αγγλικών βάσεων, επισκέφθηκαν παλιά τουρκικά κτίσματα και ένιωσαν τι θα πει ο τόπος σου να μην είναι μόνο δικός σου.

Θαύμασαν τα αρχαιολογικά ευρήματα στο Κούριο, στην Παλαιόπαφο και στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λευκωσίας και έμειναν άφωνοι, όταν διαπίστωσαν πόσο πίσω στον χρόνο πηγαίνει η ιστορία του νησιού.

Συγκινήθηκαν πολύ από τα υπολείμματα δύσκολων κοντινών χρονικά εποχών στα «Φυλακισμένα Μνήματα» και τη «Μακεδονίτισσα» της Λευκωσίας, καθώς ζωντάνεψε μπροστά στα μάτια τους ό,τι είχαν ακούσει ή είχαν διαβάσει κατά καιρούς.

Μίλησαν και με τους ντόπιους στο «Φυλάκιο της Λήδρας», ανακαλύπτοντας πράγματα που διαφορετικά θα τους ήταν ακατανόητα.

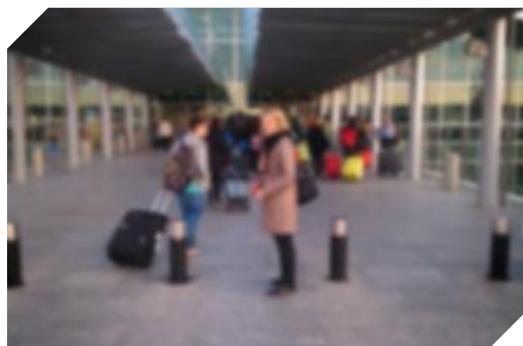
Έμειναν έκθαμβοι μπροστά στη λαμπρότητα της θάλασσας (στην «Πέτρα του Ρωμιού») και τη φυσική ομορφιά των χωριών (στον κάμπο της Λάρνακας), ενώ δοκίμασαν και γεύσεις άγνωστες -και συγχρόνως κοντινές τους- στα Κούκλια.

Κυρίως όμως έζησαν. Έζησαν τέσσερις μέρες γεμάτες με εικόνες και με ήχους και μπόρεσαν να απομονώσουν τις αναποδιές του καιρού, αντιμετωπίζοντάς τες με χιούμορ, συγκατάβαση και ανοχή.

Αυτά τα παιδιά, με την υπευθυνότητα και την καθαρότητα της σκέψης τους, έκαναν κι εμάς, τις συνοδούς, καλύτερες. Ήτσι, όλοι γυρίσαμε πίσω πλουσιότεροι, αφού τώρα πια γνωρίζουμε και το ξέρουμε ότι γνωρίζουμε.

Το σχεδιάζαμε δύο χρόνια και το πραγματοποιήσαμε φέτος. Επισκεφθήκαμε τελικά το CERN! Μέσα σε τέσσερις μέρες της σχολικής χρονιάς 2014-15, το όνειρο μας (κυρίως του κ Καραφωτιά το όνειρο) έγινε πραγματικότητα. Επί τέσσερις μέρες ζήσαμε στην Ελβετία, πραγματώσαμε όλα όσα φανταστήκαμε και γυρίσαμε πίσω σοφότεροι και πλουσιότεροι σε εμπειρίες.

1η μέρα

Όλα ξεκίνησαν τα ξημερώματα της 5ης Απριλίου 2015. Σχεδόν δεν το πιστεύαμε, όταν φτάσαμε αχάραγα στο αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος. Ούτε και όταν προσγειωθήκαμε στη Ζυρίχη το πιστεύαμε καλά καλά.

Τα είχαμε καταφέρει ή ονειρευόμασταν; Όχι, ήταν ωραίο σαν όνειρο, αλλά δεν ήταν όνειρο. Ήταν η Κυριακή του Πάσχα των Καθολικών και εμείς περιφερόμαστε στους έρημους δρόμους της Ζυρίχης χαρούμενοι, ευτυχισμένοι και ξεπαγιασμένοι. Όταν βγάλαμε την πρώτη μας φωτογραφία, το θερμόμετρο έδειχνε 0 βαθμούς Κελσίου. Κοιτάξτε τα πρόσωπά μας και πείτε μας, με το χέρι στην καρδιά, αν πιστεύετε ότι η χαμηλή θερμοκρασία είχε καταφέρει να μας πτοήσει!

Η Ζυρίχη ήταν όμορφη, εμείς όμως είχαμε δρόμο μπροστά μας. Ξεκινήσαμε -και σε λίγες ώρες- δείτε μας στον επόμενο σταθμό μας, τη Λουκέρνη. Μαζί με τον κ. Νίκο, τον ξεναγό μας, που μας μιλάει για την πόλη.

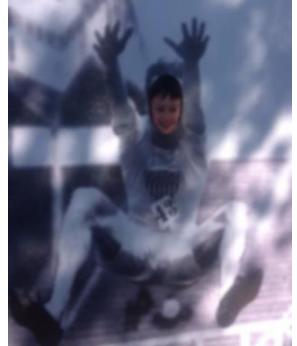

Φτάνουμε αργά στη Γενεύη και σπεύδουμε να γεμίσουμε τα άδεια μας στομάχια. Και εδώ συνέβη το εξής παράδοξο: οι μαθητές να μοιάζουν ξεθεωμένοι από την κούραση, ενώ οι καθηγητές- συνοδοί ...

2η μέρα

Λωξάνη, ερχόμαστε, ήρθαμε, φτάσαμε! Πρώτη στάση στο Μουσείο Ολυμπιακών Αθλημάτων. Τι το θέλαμε; Τα κρυφά ταλέντα των μαθητών μας έρχονται στην επιφάνεια και νάσου οι πρωταθλητές!!

Παρακαλώ, λίγη σοβαρότητα! Το κάστρο Chillon μάς περιμένει μέσα σε μια ατμόσφαιρα πραγματικά ανοιξιάτικη. Πού πήγε άραγε το κρύο της χθεσινής μέρας; Η αλήθεια είναι πως ούτε που μας νοιάζει, γιατί εμείς βλέπουμε το κάστρο και μετά κάνουμε βόλτα στο κοσμοπολίτικο Montreux, χαζεύοντας τους πελεκάνους και τις χιονισμένες Άλπεις

και συνεχίζουμε στην ενδοχώρα, στο μεσαιωνικό χωριό Gruyeres με τις γραβιέρες, το Μουσείο των Εξωγήινων και τα πρωτότυπα καφέ. Αν δεν το πιστεύετε, δεν έχετε παρά να μας θαυμάσετε!

Το τέλος της μέρας μάς βρίσκει στη Γενεύη. Φαγητό σε κινέζικο εστιατόριο σε unlimited / all-you-can-eat ποσότητες, αμέσως μετά προετοιμασία για την αυριανή επίσκεψη στο CERN -με μια ενδιαφέρουσα διάλεξη για την κιβαντική φυσική από τον κ. Ριτσατάκη- και κατευθείαν στα κρεβάτια μας!

3η μέρα Βόλτα στη Γενεύη. Το κέφι μας στο ζενίθ αλλά το κρύο είναι τσουχτερότατο και μας αναγκάζει να αυτοσχεδιάσουμε για να επιβιώσουμε. Όχι, η κυρία της φωτογραφίας στο κέντρο δεν είναι μουσουλμάνα με μαντήλα. Είναι η διευθύντρια μας που προσπαθεί να προφυλαχθεί από το πρωινό αγιάζι!

Και νάμαστε στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Πυρηνικής Ενέργειας! Μας υποδέχεται ένας παλιός γνωστός μας, ο ερευνητής του κέντρου, κ. Άγγελος Αλεξόπουλος, που μας είχε επισκεφτεί στο σχολείο και μας είχε μιλήσει για το CERN πριν από κάποιους μήνες.

Τον ξαναβλέπουμε με μεγάλη χαρά και τον ακούμε με ιδιαίτερη προσοχή, καθώς μας περιγράφει τις επόμενες κινήσεις μας και μας δίνει τις απαραίτητες οδηγίες. Θα μείνουμε σχεδόν όλη τη μέρα στο Κέντρο και, επειδή «νηστικό αρκούδι δεν χορεύει», τιμάμε δεόντως τα είδη του εστιατορίου, προτού να περάσουμε στο αμφιθέατρο, όπου μας δίνεται η ευκαιρία να συζητήσουμε και να ανταλλάξουμε απόψεις με τους ειδικούς.

Και η μαγεία συνεχίζεται. Μπαίνουμε στο εντυπωσιακό κέντρο ελέγχου με τους υπολογιστές, παρακολουθούμε τρισδιάστατο βίντεο, επισκεπτόμαστε όλους τους ανοικτούς στο κοινό χώρους του Κέντρου, μιλάμε με τους ανθρώπους του και μαθαίνουμε, μαθαίνουμε, μαθαίνουμε ....

Φεύγουμε από το CERN αργά το απόγευμα, εντυπωσιασμένοι όσο δεν παιρνει, δίνοντας υποσχέσεις σε εαυτούς και αλλήλους ότι θα επιστρέψουμε όχι πια ως επισκέπτες αλλά ως ερευνητές.

Περιηγούμαστε εποχούμενοι και πάλι τη Γενεύη, θαυμάζοντας τα αξιοθέατά της και τα κτήρια των διεθνών οργανισμών, για να καταλήξουμε στο νησάκι του Rousseau και να χαρούμε το απρόσμενα ανοιξιάτικο απόγευμα και το βράδυ που έρχεται

4η μέρα

Εννέα το πρωί και είμαστε έτοιμοι για αναχώρηση. Δεν μας πολυαρέσει η ιδέα, υπάρχουν όμως και άλλα μέρη να δούμε, οπότε πρέπει να βιαστούμε. Μια γρήγορη «καλημέρα» μέσω κινητού στους γονείς στην Ελλάδα και φύγαμε! Στον δρόμο της επιστροφής ξανασταματάμε στην Γενεύη για τις τελευταίες φωτογραφίες!

Σειρά έχει η Βέρνη με το μεσαιωνικό της προφίλ και τις αρκούδες της. Τις τελευταίες δεν τις είδαμε (παρότι πολύ θα το θέλαμε), είδαμε όμως το Μουσείο Einstein και αρκούντως τις πολύ όμορφες πλατείες της πόλης, απολαμβάνοντας με όλη μας την ψυχή μια υπέροχη ηλιόλουστη βόλτα.

Στο αεροδρόμιο της Ζυρίχης φτάνουμε με ανάμικτα συναισθήματα, για να πάρουμε τον δρόμο της επιστροφής και να προσγειωθούμε ξημερώματα Μ. Πέμπτης στην Αθήνα που μας υποδέχεται με χιονόνερο! Τι να πεις πια για τον καιρό; Ελβετία γίναμε!

Εκπαιδευτική Επίσκεψη μαθητών της Α', Β' και Γ' Γυμνασίου –για την ακρίβεια 71 μαθητών των ομίλων: Διαπροσωπικών σχέσεων εφήβων, Κινηματογράφου, Μαθηματικών & Φυσικής, Παραμυθιού & Μαθηματικών– στην Ιταλία (Ρώμη – Φλωρεντία – Βίντσι- Πίζα – Σιένα).

Εικ1 Σύσσωμη η ομάδα στην Πλατεία των Θαυμάτων στην Πίζα

Την προγραμματίζαμε από τον Σεπτέμβριο 2014, την οργανώσαμε -με την ουσιαστική συμβολή της διεύθυνσης του σχολείου αλλά και των συλλόγων διδασκόντων και γονέων-κηδεμόνων- από την πρώτη μέρα που επιστρέψαμε στο σχολείο μετά τις διακοπές των Χριστουγέννων έως και τις 23:00 μ.μ. της 17ης Απριλίου 2015.

Τελικά την πραγματοποιήσαμε, από τις 3:00 π.μ. της 18ης Απριλίου έως τις 3:30 π.μ. της 22ης Απριλίου, με βασικό σκοπό τη συνειδητοποίηση αφενός της ολότητας και της ενότητας Επιστήμης-Τέχνης –Τεχνολογίας κατά τη συγκρότηση του πολιτισμού του Ανθρώπου και αφετέρου τη διαπίστωση της διαλεκτικής σχέσης Επιστημών-Τέχνης-Τεχνολογίας κατά την πολιτιστική ανάπτυξη κι εξέλιξη.

Υλοποιήθηκε, επί της ουσίας (αλλά και σε μεγαλύτερο από τον αναμενόμενο βαθμό) ό,τι προέβλεπε το πρόγραμμα της εκδρομής: Τσινετσιτά στη Ρώμη, Λεοναρτιάνο στο Βίντσι, Πλατεία Θαυμάτων στην Πίζα, Λαυρεντιανή βιβλιοθήκη και Μουσείο Γαλιλαίου στη Φλωρεντία.

Μάλιστα, πραγματοποιήθηκαν και επιπλέον προαιρετικές ξεναγήσεις –από συνοδό του πρακτορείου– σε εκθεσιακούς και μουσειακούς χώρους (Σάντα Κρότσε στη Φλωρεντία και Καθεδρικός ναός στη Σιένα), προκειμένου να ικανοποιηθούν οι επιθυμίες μαθητών μας!

Θα ήταν παράλειψη στο σημείο αυτό να μην αναφερθεί ότι στην Πίζα ομάδα μαθητών, που εισήλθαν προαιρετικά στο Βαπτιστήριο και τον Καθεδρικό Ναό, δώρισαν την είσοδο σε συνοδό καθηγήτρια!

Εικ2 Τσινετσιά

Εικ3 Εντός μουσείου Λεοναρντίανο

Εικ4 Οι 13 στο βαπτηστήριο στην Πίζα

Εικ5 Στην αίθουσα Μιχαήλ Άγγελου της Λαυρεντιανής Βιβλιοθήκης

Εικ6 Στην έκθεση της Λαυρεντιανής Βιβλιοθήκης

Εικ7 Στο μουσείο Γαλιλαίου

Εικ8 Στη σειρά για εισιτήρια στη Σάντα Κρότσε

Εικ9 Ξενάγηση στη Σάντα Κρότσε - απέναντι από τον τάφο Μιχαήλ Άγγελου

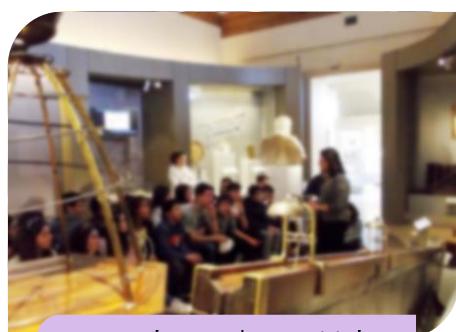
Εικ10 Στη σκάλα του Μιχαήλ Άγγελου, στη Λαυρεντιανή Βιβλιοθήκη

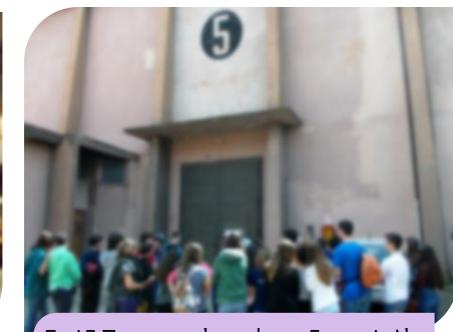
Εικ11 Στην αίθουσα Μιχαήλ Άγγελου της Λαυρεντιανής Βιβλιοθήκης

Εικ12 Πλημμυρίζοντας την πόλη του σινεμά

Εικ13 Υπό την σκιά του Γαλιλαίου

Εικ15 Το ιστορικό στούντιο 5 του Φελίνι

Εικ15 Έξω από την έκθεση της Λαυρεντιανής Βιβλιοθήκης

Εικ16 Στην πλατεία του μουσείου Λεοναρντιάνο

Ωστόσο, τα προηγούμενα δεν είναι τα μοναδικά αξιόλογα και αξιοπρόσεκτα. Σε αυτή την εικδρομή και τι δεν κάναμε! Βόλτες, γιορτές, εκπλήξεις, γενέθλια, φωτογραφήσεις, παιγνίδια, φαντάσματα....

Το κατευχαριστηθήκαμε και γελάσαμε με την ψυχή μας!

Εικ17 Φωτογράφηση απαγορευτικών

Εικ18 Υπό υπεριώδους φωτός (black light)

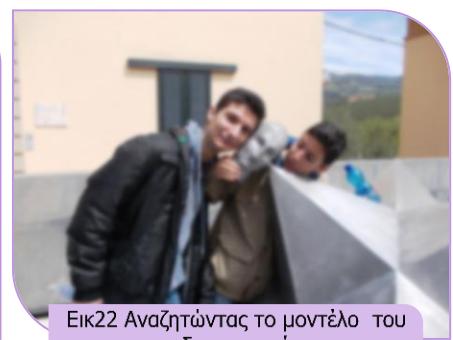
Εικ19 Παίζοντας στο καρουζέλ

Εικ20 Γιορτάζοντας τον Θωμά

Εικ21 Ατενίζοντας το καμπαναρίο του Καθεδρικού Ναού στη Φλωρεντία

Εικ22 Αναζητώντας το μοντέλο του δημιουργού

Εικ23 Απολογισμός της μέρας

Εικ24 Διασκεδάζοντας στο καρουζέλ

Εικ25 Η ομάδα των συνοδών του πρακτορείου και του σχολείου

Εικ26 Αινιγματικά χαμόγελα

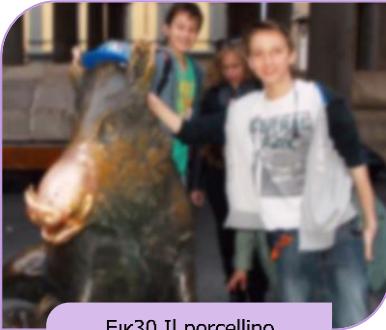
Εικ27 Την ώρα του πρωινού

Εικ28 Την ώρα του βραδινού

Εικ29 Ζευς ή Ποσειδών;

Εικ30 Il porcellino

Εικ31 Ο Πούμπα

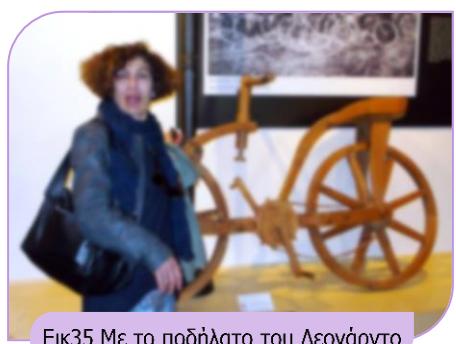
Εικ32 Συνεντεύξεις κατά την αναχώρηση

Εικ33 Απαθανατίζοντας στη Σιένα

Εικ34 "Χορεύοντας" στην πιάτσα Ναβόνα

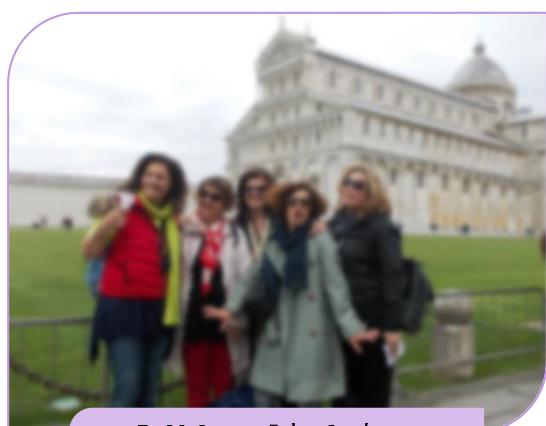
Εικ35 Με το ποδήλατο του Λεονάρντο

Εικ36 'Ε! Αγόρια!

Εικόνα 37: "Λουσμένες" στη χαρά

Εικ38 Οι συνοδοί καθηγήτριες

Το οδοιπορικό της εκδρομής με τη «ματιά» δυο μαθητριών, της Λένας Πετροπούλου και της Μαρινίνας Χουσάκου, παρουσιαζεται στον παρακατω συνδεσμο:
<https://docs.google.com/presentation/d/1ntior2wv9ykfs4i91dva5jo-wt9k-skwpfiwqiawwm/edit?usp=sharing>
επιπλεον στοιχεια και πληροφοριες θα βρειτε στις ιστοσελιδες και τα ιστολογια των ομιλων που συνεργαστηκαν σε αυτη την εκδρομη.

Σταθήκαμε όλοι μας στο «ύψος» που άρμοζε στην περίσταση. Ειδικότερα, οι μαθητές μας με τη συνολική παρουσία και στάση τους, μας έβγαλαν «ασπροπρόσωπες»!

Τολμούμε να πούμε πως η εκδρομή αυτή προσέγγιζε την ιδανική!

Και του χρόνου καλύτερα!